BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ❋ Bp. 1173 Pesti út 31. ❋ weblapunk: refkeresztur.hu
❋ Bank: OTP 11784009-22222820 ❋ ADÓSZÁMUNK: 18192232-1-42 ❋ Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42 REFORMÁTUS EGYHÁZ ADÓSZÁMA: 0066
Lelkipásztoraink: Sóskuti Zoltán ☎ 06-30-822-5435; lp.rkeresztur@gmail.com szabadnapja: kedd; Jani Lívia ☎ 06-30-835-4917; szoborka@gmail.com szabadnapja: szerda
❋ Gondnokunk: Dr. Hajdú Csaba ☎ 30-618-7651 ❋ Urnatemető információ Szabó Zsuzsánál ☎ 06-70-3216838 szzsueva@gmail.com CSAK TELEFONON, MAILBEN!

ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Köszöntés
- Kezdő ének: 42:1 *(„Mint a szép híves patakra…”)*

- Fohász
- Olvasmány (ld. középen ⇨)
- Imádság

- Igehirdetés előtt: KÉ 12 *(„Csak benned…”)*

- Alapige (ld. középen ⇨)
- Igehirdetés
  (ld: a lap közepén kezdve illetve a túloldalon)
- Csendes imádság
- Imádság (a 457. ének alapján)
- Miatyánk

- Hirdetések (ld. jobb oldalon ⇨)

- Születésnaposok köszöntése
  - *Soós István, Vári Hajnalka, Kovács Zsolt, Pecsukné Hajdú Katalin, Nagy Zoltánné, Láposi Józsefné,*

- Áldás
- Záróének: 89:1 *(„Az Úrnak irgalmát…”)*
- HIMNUSZ (imádságként)

Az Úr legyen Gyülekezetünk őriző Pásztora!

ISTENTISZTELET
2020.június 21.

„NYITOTT AJTÓ, NYITOTT SZÍV” *címmel*

Igét hirdet: Sóskuti Zoltán

TEMPLOM NYITÁS

OLVASMÁNY: **JEL 3, 14-22**

ALAPIGE: **JEL 3,20**

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.”

Az Igehirdetés szövege

BEVEZETÉS

Megnyílt végre Templomunk ajtaja, végre *találkozhat*, *együtt lehet* közösségünk (legalább is egy része). *Nehéz időszak* áll mögöttünk… (Sok minden *bezárult* előttünk – és voltak meglepetésszerűen *megnyíló*, eddig nem ismert ajtók, lehetőségek is…) Azonban NEM ELÉG, ha *fizikailag*, vagy *virtuálisan*, vagy épp *lelki értelemben* nyílnak meg előttünk lehetőségek, „ajtók” – a szívünknek is ki kellene nyílnia, *hogy mindebben igazán részünk lehessen!*

Mai kérdésünk ez: *MITŐL NYÍLIK MEG EGY SZÍV ISTEN ELŐTT, ILLETVE A FELEBARÁT, A TESTVÉR ELŐTT?*

KÉRDÉSEK

① *Ha Isten Lelke nyitja meg a szívünket – akkor nekünk mi részünk benne?* Vagy *ha nekünk kell ehhez valamit tenni – akkor hol van ebben Isten? Miképpen lehet, hogy egyszerre valakinek megnyílik a szíve Isten felé – előtte pedig ügyet sem vetett Rá, vagy éppen elutasította?* [**]

Hogyan lehet az emberektől igazából elzárkózó emberből szeretettel megtelt ember? [**] *Mi vagy ki az oka a „szárazabb” időszakoknak lelki életünkben – Isten zárja be ilyenkor szívünket vagy mi magunk?* [**] Sok-sok kérdés merülhet fel bennünk ebből kiindulva…

(folytatás a túloldalon)

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- *Pénteken* temettük el *Farkas Viola*, *Kovács Lajos* és *Dobos János* testvéreinket.. Szeretettel gondolunk rájuk – együttérezve családjaikkal.
- *Szombaton, a Rákoscsabai Református Templomban* kértük Isten áldását Kele Károly és Samu Éva házasságkötésére.
- *Ma* KINYITOTT TEMPLOMUNK és URNATEMETŐNK – az ezekhez kapcsolódó tudnivalók, keretek, szabályok honlapunkon megtekinthetőek
- Horváth Kálmán testvérünk búcsúztatása *június 28-án 12 órakor* lesz templomunkban
- *A soron következő két szerdán*, „kísérleti jelleggel” újra megtartjuk a *9 órától* szokásos Bibliaórát. Mindenkit szeretettel várunk, akinek egészsége megengedi a részvételt!
- *Péntek este 6 órától* újra Ancora IFI templomunkban.
- A Házi Biblia Körök *nyárra* szünetelnek – *ősszel* folytatják találkozásaikat… Közös záró alkalmat a helyzetre való tekintettel NEM tartunk – reménykedünk viszont majd egy közös kezdésben…
- Elkészült a konyha, köszönet azoknak, akik ezt szívükön viselték
- Köszönjük a 2021-es szajoli tábor előzetes felmérésére beérkezett maileket (közelített a 100 főhöz). A táborhelyet lefoglaltuk, Isten segítségében bízva 2021-re.
- Felállt az *átmeneti időszakra* a templomi fogadócsapat – áldást kérünk szolgálatukra; segítsük őket, instrukcióik betartásával!
- Nyári feladatokra (pl. temető nyitás-ügyelés-zárás) várunk jelentkezőket (idősebb is lehet). Infó, jelentkezés telefonon vagy mailban Szabó Zsuzsánál

(folytatás az előző oldalról)

② Gondoljunk *Zákeusra*! Egyszerre megnyílik *figyelme, ajtaja, lelke* Jézus felé – sőt a *pénztárcája is* az általa megkárosított embertársak felé [**]. *Hogyan? Mitől? Kitől? Mi ebben az ő része – és mi ebben Isten munkája?* Emlékezzünk *Pálra*! Aki üldözi Krisztus követőit, egyszerre Krisztus apostola lesz. *Nem is tehetett m á s t? Hiszen megjelent neki Jézus, megvakult – vagy m é g i s tehetett volna m á s k é p p e n?* Mit mondunk *Péter Kornéliusszal* való találkozására? *Ezt a szívmegnyílást ki munkálta: Péter belátása; vagy a látomás, amit Isten adott?*

③ [Kérdezek még.] *Hát az miként fordulhatott elő, hogy Pál a nagy igehirdető szavára némelyek megtértek, némelyek ellenálltak, sőt…?* Még furcsább jelenség: eljött *Jézus Isten Fia* az emberek közé, *csodákat tesz, úgy beszél, mint senki előtte*, mégsem térnek meg rá sokan, vagy csak ideig tart a hatása… *Hogyan lehetséges ez? Kin múlott ez – a hallgatók keménységén vagy,,,?*

④ A Szentlélek fúj, amerre akar… Isten Lelke munkálkodik, ahogy akar. Hadd kérdezzem meg: *E l l e n á l l h a t u n k - e Isten Lelkének? Hát Isten nem m i n d e n h a t ó? Akkor hogy állhatnánk ellene?*

Zákeus, Pál *és* Péter *sem tudtak Neki ellene állani, nem?* Milyen jó volt látni ezt az első Pünkösdön*! De akkor a* názáretiek a zsinagógában*, vagy a* gazdag ifjú, *vagy* Agrippa király („majdnem ráveszel, hogy keresztyénné legyek" – mondja –, tehát csak majdnem): *velük mi történet, hogy mégis ellene álltak Istennek?*

⑤ Zákeus felmászott a fára, vállalva a szégyent. Pál letette a fegyvert, kész volt váltani, engedelmeskedni Jézusnak. Péter akkor kapott látomást, amikor imádkozott, és végül elindult a pogány házba. *Megtették „a maguk részét", a maguk „mozdulását", nem?* De a gazdag ifjú is maga szaladt oda Jézushoz! A názáretiek hallgatták Jézust; és hasonlóan Agrippa is figyelt Pálra! *Ők is megtették „a maguk részét", nem? Akkor az ő szívük miért nem nyílt meg, vagy miért „csak félig"?*

[Ismét megkérdezem:] *Mitől nyílik meg egy szív Isten előtt, illetve a felebarát, a testvér előtt – e g y s z e r, e l ő s z ö r az életben – és aztán ú j r a m e g ú j r a …?*

VÁLASZOK

① Alapigénk szerint Jézus olyan, mint *az ajtó előtt zörgető, bebocsátásra váró vendég*. Különös kép ez! Tudjuk, *hogy Övé minden*, *mi* is, *házunk* is, *templomunk* is, *szívünk* is – Jézus mégis az ajtó előtt tapintatosan kopogtat *mint egy vendég* (vagy *mint a gyermekét tisztelő szülő* kopogtat a gyermeke szobája ajtaján, és nem beront). Tudjuk*, hogy be tudná törni az ajtót, vagy simán átmenni azon* – hiszen mindenható –, mégis kint vár, és kopogtat.

Mit mondd el hát (kérdéseinkre nézve is) ez a kép?

❶ *Először* is azt, hogy Isten el-/be szeretne jönni hozzánk. Sőt velünk szeretné tölteni napjainkat…

❷ *Másodszor* azt, hogy ezt Isten kezdeményezi, *azzal teszi lehetővé, hogy meglátogat minket* – mi hiába is akarnánk Vele találkozni, vendégül látni, *ha Ő ezt nem kezdeményezné*, reménytelenül állhatnánk a nyitott ajtóban.

❸ *Harmadszor*: anélkül nem vesszük észre, hogy vendégünk érkezett, ha meg nem halljuk (ezt a tapintatos) zörgetést. *Ez már a mi részünk! A csendes várakozás, a megfeszülő figyelem.*

❹ *Negyedszer*: bár Isten is meg tudná nyitni, *mégis ránk vár*, nekünk kell kinyitni az ajtónkat – ezt se Isten, se más nem teszi meg helyettünk *(„csak belül van kilincs"; „csak nekünk van kulcsunk")*. Ez is tehát *a mi dolgunk.*

❺ A kép *ötödik* vonása az, hogy Jézus bejön hozzánk, *leül velünk egy asztalhoz, velünk étkezik, felvállal minket*. Ezt megint Jézus teszi, ez rajta áll – ez a lépés is k e g y e l e m (amint az első három üzenete is e képnek).

❻ Van azonban még egy lényeges motívuma e képnek, mely megint csak a mi feladatunk: a vendégre készülni kell (a vacsorát el kell készíteni, fel kell tálalni), és nekünk is oda lehet ülni egy asztalhoz az Úrral (Vele lenni). *Ezt sem* teszi meg más helyettünk.

② *Ellenállhatunk tehát Isten Lelkének (mindezek alapján)? Akkor a szívünk megnyílása Isten „dolga" vagy a miénk? Mitől nyílik meg egy szív a vendég előtt (legyen az Isten, vagy a felebarát, a testvér)?*

a.) Igen, ellenállhatunk (bár előfordult már olyan a Bibliában, hogy Isten nem hagyta ezt), ha *NEM várjuk,* ha *NEM figyeljük,* ha *NEM is halljuk* a Vendég jövetelét – vagy ha *ajtónkat NEM nyitjuk meg;* s ha megnyitva, beengedve a vendéget, *NEM készülünk Rá, és NEM ülünk Vele egy asztalhoz*. *Igazi, őszinte igenlést* vár tőlünk Urunk. (Mert Isten nem „akarat nélküli robotoknak", „felelősség nélküli álltatoknak" teremtett minket.) *Ezért* mondhatjuk, a szívünk megnyitása *a mi dolgunk*.

b.) Vannak, akik éppen azt a részét nem tudják *„csak"* elfogadni, ami ebben a *Kegyelem*, amit Jézus tesz – és ezért *ők akarnak tenni, teljesíteni, kiérdemelni*. Ez a *teljesítmény-központúság, maximalizmus* is lehet szívünk szabad megnyitásának *akadálya* Isten Kegyelme előtt! [példák]**

Ennek „ellenszere" az alázat: *nincs semmim, nem érdemlem, nem tudok semmit tenni érte, csak elfogadom.* A *Jak 4,6-ban* illetve az *1Pt 5,5-ben* is azt olvassuk, hogy a *kevélyeknek, gőgösöknek* ellenáll – azaz alázat nélkül nem lehet Isten közelébe jutni. (Ez derül ki egyébként a teljes Szentírásból.) Alázatig jutni Isten megismerésével, és *párhuzamosan*, *ennek tündöklő fényében* igaz önismeretre ébredve (benne *bűn-ismeretre* is) lehetséges – erre hív Jézus minket. *Ezért* mondhatjuk, a szívünk megnyitása *a mi dolgunk*.

c.) Mások pedig *azt* várják Istentől, *amit nekik* kellene megtenniük az előbbiekből, és Istent hibáztatják, hogy nincs találkozás, „együtt vacsorálás". Mennyi *lelki lustaság, lelki bénultság* lehet ezek mögött…! [példák]** A hívő élet: együttmunkálkodás Istennel. *A Biblia egyszerre szól a Lélek munkájáról, Isten tervéről, a bennünk élő Jézusról* illetve *a mi építésünkről, a mi feladatunkról, a mi odafigyelésünkről. Nem* kiegészíted, *nem* hozzáteszel Isten munkájához, *hanem* részt veszel benne, belesimulsz, vele úszol, beleállsz!!! *Nem passzivitás* (elszenvedem Isten munkás rajtam és körülöttem), hanem *aktivitás* (Istennel mozdulok, engedelmes vagyok). Isten munkálkodásában minket élő személynek tekint. Úgy kegyelmez, hogy bennünk *élő akaratot* formál. *Ezért* mondhatjuk, a szívünk megnyitása *a mi dolgunk*.

d.) Talán vannak dolgok, amik olyanok, mint *a lomok, kacatok az ajtónk előtt* – nem lehet tőlük kinyitni az ajtót. Gyakran valami efféle az Isten Lelkének való ellenállás. Sokféle *bűn, bálvány, megkötözöttség, mérgező kapcsolat* lehet ilyen felhalmozott akadálya ajtónyitásunknak. [példák]** *Ezért* mondhatjuk, a szívünk megnyitása *a mi dolgunk*.

Tehát *akkor* nyílik meg a Szívünk, *ha* nincs akadály, *ha* engedjük, *ha* hagyjuk – mert Jézus jön, kopogtat, be szeretne lépni és velünk vacsorázni.

③ Másfelől a legfontosabb lépések mégis Isten kezében vannak, minden, *amit mi teszünk ebben*, csupán *r e a g á l á s, r e f l e x i ó, e l f o g a d á s, „ e n g e d é s"*.

„A Lelket meg ne oltsátok (ne oltsátok ki)" – olvassuk az *1Thess 5,19-ben.* Isten Lelkét nem tudjuk irányítani, *csak kérni, várni – de* akadályozni tudjuk eszerint! Hát engedjük csak, „tegyük ki magunkat" megadóan Isten Lelkének! Azt biztosan tudjuk a Szentírásból, hogy ott töltetik ki a Szentlélek, *ahol az Igét hirdetik és* (nemcsak hallgatják, hanem) *meghallják* (ld.: *ApCsel 2;Gal 3,2*).

④Ugyanakkor van ebben mégis valami titokzatos, amit nem értünk, *amibe nem látunk bele*! *Földi nézőpontból* megmagyarázható talán ezzel-azzal, ki, miért, hogyan, milyen összefüggések láncolatában jut el szíve megnyitásáig, ki miért nem… [**] Azonban *mennyei nézőpontból*, ahol nincs idő, földi tér, ott *Isten Terv, Isten Bölcsessége, Isten Akarata* van csak. Ezt kár nekünk ostromolni, el van rejtve előlünk!

A mi részünk annyi, amit *a XII. századi Clairvaux-i Bernát* mond: *„Minél többet gondolkozik az ember Jézus Krisztusról, minél többet olvas róla, és imádkozik hozzá, engedelmeskedik neki, annál bizalmasabb ismerőse lesz, s lassan érezhetően felragyog benne Isten."*

sóskuti zoltán lp.